

РЕШЕНИЕ

№ 2270

гр. София, 27.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12704** по описа за **2019** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба вх.№ 1067717/24.10.19г. на И. Г. А., ЕГН [ЕГН], чрез процесуален представител адв. С. срещу Решение от 08.10.2019 г. на Софийски районен съд, НО, 122 състав, по НАХД № 11416/2019г. С обжалваното решение е изменено Наказателно постановление № СО-Ч-И-19-09-048/10.06.2019 г., издадено от Заместник-кмета на Столична община, с което на И. Г. А. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 500 лв. на основание чл.82, ал. 1 от Наредбата за поддържане и опазване на чистотата и управление на отпадъците на територията на Столична община, за нарушение на чл.61, т.10 от същата, като съдът е намалил размера на наложената глоба от 500 лева на предвидения в закона минимум от 100 лева.

Касаторът обжалва съдебното решение като незаконосъобразно и неправилно. Основният довод на касатора е, че не е доказано че същия заема длъжността на технически ръководител на строежа. Счита за недоказано и обстоятелството, че замърсяването с кал по ходовата част е настъпило преди напускането на МПС-то от обекта. Счита, че районният съд неправилно е приел това обстоятелство за установено

единствено по свидетелските показания на актосъставителя. Счита за неправилни изводите на СРС, че установеното нарушение не разкрива характеристиките на маловажно такова по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Иска се отмяна на решението и постановяване на ново, с което наказателното постановление да бъде отменено изцяло.

Ответникът – Столична община, не се явява или представлява в съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

Прокурор Д. от Софийска градска прокуратура, излага становище по неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, същата се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

В производството пред районния съд фактическата обстановка е установена напълно и непротиворечиво: При проверка на 15.03.2019 г., около 14:00 ч. в [населено място] - район „Л.“, [улица]на строителен обект в УПИ VIII-975,976,980, кв. 25, м. „В. ВЕЦ С.“ инспектори на СИ са установили, че се извършват строителни дейности в урегулиран поземлен имот без да е осигурена възможност за почистване на ходовата част на транспортните средства, обслужващи обекта, вследствие на което улицата била замърсена с кал от строителна механизация с марка „Рено“ с ДК [рег.номер на МПС] . Като доказателство е направен снимков материал. Технически ръководител на строителните работи е И. Г. А., с месторабота [фирма].

Въз основа на констатациите при проверката бил съставен АУАН № 19-19-048/18.03.2019 г. против техническия ръководител на обекта за нарушение на чл. 61, т. 10 от Наредбата за поддържане и опазване на чистотата и управление на отпадъците на територията на Столична община, за това че А., в качеството му на технически ръководител на обекта е допуснал излизането на транспортни средства – строителна механизация с непочистена от кал ходова част. АУАН е предявен на касатора на същата дата, като А. се е подписал без възражения.

Въз основа на АУАН, при идентично фактическо описание на нарушението и дадена му аналогична правна квалификация, е издадено обжалваното наказателно постановление, с което на И. Г. А. е наложено наказание глоба в размер на 500 лв. на основание чл.78 и чл. 88 от Наредбата.

Приетата от съда фактическа обстановка е установена от приобщените по делото писмени доказателства, както и от показанията на свидетеля К. /актосъставител/.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът е приел, че обжалваното наказателно постановление е издадено при спазване на процесуалните изисквания и при правилно приложение на материалния закон, като не са налице основания нарушението да се квалифицира като маловажен случай, поради което е потвърдил наказателното постановление. Съдът е намалил размера на наложената санкция до законоустановения минимум поради липса в НП на мотиви относно размера й.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

Съобразно цитираната за нарушена разпоредба на чл. 61, т. 10 от Наредбата, на територията на СО се забранява излизането на транспортните средства на уличните платна с непочистена от кал ходова част. За да може в процесния случай да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора, следва да бъдат спазени определени условия, а именно той да има качеството на ръководител на фирмата-изпълнител на строителните работи и да може да нарежда на работниците, извършващи самите ремонтни дейности. По делото не са представени доказателства, какви са били трудовоправните отношения между А. и цитираната в АУАН и НП фирма [фирма], от които да е видно, дали на привлеченото към отговорност лице са възложени управленски или контролни функции спрямо цитираното дружество и неговия персонал. Не са ангажирани доказателства, дали в действителност лицето И. А. е назначен на трудов договор като технически ръководител и на кой обект. Въпреки това, настоящата инстанция намира, че авторството на нарушението е установено безспорно от материалите по преписката и въззивният съд не е допуснал неправилно приложение на закона като го е приел за доказано. Макар да не е подробно обосновано в мотивите на въззивното решение съдът приема за доказано, че именно наказаното лице е технически ръководител на обекта. Това се установява от свидетелските показания на актосъставителя, който е и очевидец на нарушението. В разпита му пред СРС същият е заявил, че преди съставяне на АУАН И. А. е представил строителни книжа и други документи, от които е установено, че именно привлеченото към административнонаказателна отговорност лице е техническият ръководител на обекта. Затова и именно той е бил призован за съставяне на АУАН. Освен това, при съставяне на АУАН, както и впоследствие лицето не е възразило срещу констатациите в АУАН, вкл. и затова, че е технически ръководител на конкретния обект. При тези данни, доводите в касационната жалба относно недоказаност на авторството на нарушението представляват защитна теза, опровергана от доказателствения материал по делото.

Противно на твърдяното в касационната жалба, СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

Твърдението, че дори и да е бил почистен камионът, излизайки на платното, отново би бил в лошо състояние поради калта на уличното платно, е неотнормимо към процесното нарушение, доколкото от значение е дали се допуска самото им излизане в непочистен вид. Още повече, че за лошото състояние на уличното платно около строителния обект допринася именно допускане извършването на подобни нарушения.

При вярно установена фактическа обстановка въззивният съд е приложил правилно закона. Намалването на наложената глоба до предвидения минимум е съобразено с тежестта на нарушението и липса в НП на мотиви относно налагането й завишен размер.

Не са налице касационни основания за отмяна на съдебното решение.

С оглед на възраженията на жалбоподателя по отношение на приложимост на чл. 28 от ЗАНН, съдът приема, че извършеното от касатора административно нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН - такъв,

при който извършеното административно нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. Затова санкционираното лице не следва да бъде освободено от административно-наказателна отговорност. В конкретния случай извършеното деяние е застрашило обществените отношения, предмет на защита, с достатъчна интензивност, за да се приеме, че същото е маловажен случай на административно нарушение.

По изложените съображения не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София – град, XX Касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 08.10.2019 г. на Софийски районен съд, НО, 122 състав, по НАХД № 11416 / 2019г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.